

תזכיר חוק

א. שם החוק המוצע

חוק הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות (תיקון מס' 7), התשפ"ד-2024

ב. מטרת החוק המוצע, הצורך בו, עיקרי הוראותיו והשפעתו על הדין הקיים

מערך עידן פלוס הוא מערך שידור ערוצי טלוויזיה ורדיו דיגיטלי קרקעי (DTT) בישראל. קליטת השידורים המופצים על גבי המערך מצריכה אנטנה וממיר דיגיטלי, או מקלט טלוויזיה המותאם לשיטת השידור הדיגיטלית. הפעלת המערך נעשית כיום על ידי הרשות השנייה לטלוויזיה ולרדיו והשידורים מופצים באמצעות מספר משדרים שפרוסים במספר אתרים ונקלטים בחינם ברחבי מדינת ישראל. מערך עידן פלוס הקיים הוא מערך מיושן, יקר ומוגבל ביכולת הנשיאה שלו. על כן, מוצע להעביר את אספקת התכנים שמופצים כיום באמצעות המערך ליישומון שעלות ההפעלה שלו זולה משמעותית, מעניק חווית צפייה איכותית יותר ובעל כושר נשיאה רב יותר. יצויין כי בשנת 2018 נערך מכרז לבחירת גורם מפעיל פרטי למערך ("הפרטה של המערך") ואולם במכרז זה לא התקבלו הצעות ולא נבחר גורם מפעיל פרטי. משעה שכן, בחירת גורם מפעיל פרטי אינה עומדת על הפרק ובשים לב לכוונה להביא להחלפה של המערך ביישומון – מוצע לבטל את ההסדרים שנועדו להוביל להחלפת הגורם המפעיל הציבורי בגורם מפעיל פרטי.

בשל המומחיות שצבר תאגיד השידור הישראלי בהפעלת יישומון להפצת תכנים ובשל העובדה כי התאגיד הוא הגורם המממן המרכזי של מערך עידן פלוס, מוצע להעביר את הפעלת המערך לאחריותו (כלומר – הפיכתו ל"גורם המפעיל" כהגדרתו בחוק) וכן לתקן את חוק השידור הציבורי בהתאם. לבסוף, מוצע לקבוע כי הפצת שידורים מכוח חוק הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות, התשע"ב-2012 (להלן – החוק), בין אם באמצעות תחנות שידור ספרתיות ובין אם באמצעות יישומון היא בגדר שירות שאינו כרוך בתשלום דמי הפצה בידי הגורמים המסחריים ששידוריהם מופצים. הצעה זו מתבססת על עקרונות שהוצגו בהצעה להפצת תכנים באמצעות יישומון כפי שנכללה בפרק (י), סימן (ג) לתזכיר חוק התקשורת (שידורים), התשפ"ג-2023 שהופץ להערות הציבור ביום 24 ביולי 2023, וכן לתזכיר חוק הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות (תיקון מס' 6) (דמי הפצה בתקופת חרבות ברזל) (הוראת שעה), התשפ"ד-2023 שפורסם להערות הציבור ביום 21 בנובמבר 2023.

ג. השפעת תזכיר החוק המוצע על התקציב ועל התקן המנהלי של המשרד היוזם, משרדים אחרים ורשויות אחרות.

עלות ההפצה של שידורים באמצעות שני מרבבים של תחנות שידור ספרתיות היא כ-40 מיליון שקלים חדשים בשנה (ללא מע"מ). החלק השירי של עלות דמי ההפצה ("הקיבולת הפנויה") מוטל על כתפי תאגיד השידור הישראלי וערוץ הכנסת. בהתאם להצעה מוצע להטיל את כלל עלות ההפצה על שני גופים אלה בהיותם משדרים ציבוריים וכן על אוצר המדינה. מעבר להפצת שידורים באמצעות יישומון צפויה להיות זולה משמעותית ובכל מקרה מוצע לתחום את הנשיאה בעלויות של תאגיד השידור הישראלי, כגורם המפעיל, ל-15 מיליון שקלים חדשים בשנה שהם סכום נמוך משמעותית מהסכום בו נושא התאגיד כיום ועומד על כ-31 מיליון שקלים חדשים.

ד. להלן נוסח תזכיר החוק המוצע ודברי הסבר

תזכיר חוק מטעם משרד התקשורת:

תזכיר חוק הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות (תיקון מס' 7), התשפ"ד-2024

1. תיקון סעיף 1 בסעיף 1 לחוק הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות, התשע"ב-2012 (להלן – החוק העיקרי) -
- (א) ההגדרות "אמצעי שליטה", "בעל עניין", "גורם מפעיל פרטי", "החזקה", "הפקה מקומית", "הפקה מקומית קנויה", "משדר ערוץ נושאי" ו-"נושא משרה" – יימחקו;
- (ב) בהגדרה "הגורם המפעיל", אחרי "תחנות שידור ספרתיות" יבוא "ויישומון";
- (ג) אחרי ההגדרות "זיכיון לשידורי טלוויזיה", "זיכיון לשידורי רדיו", "ערוץ 2" ו"הערוץ השלישי", "ערוץ הכנסת" ו"רישיון לשידורי טלוויזיה" יבוא:
- "זכות לאספקה בישראל" – זכות לביצוע פעולות בתכני צפייה-ושמע בהתאם לרישיון שניתן מכוח חוק זכות יוצרים, לרבות רישיון משנה, ולמעט רישיון שנרכש בהתאם להוראות פרקים ה' ו-ו';";
2. תיקון סעיף 2 בסעיף 2 לחוק העיקרי -
- (א) במקום סעיף קטן (א) יבוא:
- "(א) תאגיד השידור הישראלי ישמש כגורם המפעיל;"
- (ב) סעיפים קטנים (ב) עד (ה) – יימחקו.
3. ביטול סעיף 2א לחוק העיקרי – בטל.
4. תיקון סעיף 3 בסעיף 3(א) לחוק העיקרי המילים "ולעניין גורם מפעיל פרטי – גם בהתאם להיתר ההפעלה שניתן לו, – יימחקו.
5. ביטול סעיף 3א לחוק העיקרי – בטל.
6. החלפת סעיף 4 במקום סעיף 4 לחוק העיקרי יבוא:
- "מימון הפעלת תחנות השידור הספרתיות
4. הגורם המפעיל יישא בעלות הקמת והפעלת תחנות השידור הספרתיות ורשאי הוא לגבות לשם כך דמי הפצה בהתאם להוראות סעיף 9;";

תיקון כותרת פרק 7. בכותרת פרק ד' לחוק העיקרי, בסופה יבוא "ובאמצעות יישומון"; ד'

תיקון סעיף 6 8. בסעיף 6 לחוק העיקרי -

(א) בסעיף קטן (א) -

(1) פסקה (1) – תימחק;

(2) בפסקה (2) – הקטע, החל במילים "ולעניין בעל רישיון זעיר" ועד הסוף – יימחק;

(3) בפסקה (4) – במקום הקטע החל במילים מ"במסגרת שלושה ערוצי טלוויזיה" ועד הסוף יבוא "שלושת ערוצי הטלוויזיה המנויים בסעיף 63(ב) לחוק השידור הציבורי ולא יותר משלושה ערוצים נוספים מטעמו";

(4) פסקה (7) – תימחק;

(5) במקום פסקה (8) יבוא:

"(8) גוף מהגופים המנויים בסעיף קטן זה – רשאי לבחור אם שידוריו יופצו במסגרת טכנולוגיית חדות רגילה, טכנולוגיית חדות גבוהה או טכנולוגיה אחרת בכפוף לתשלום דמי הפצה מתאימים לפי סעיף 9."

(ב) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) הגורם המפעיל יהיה רשאי להפסיק להפיץ שידורים באמצעות תחנות השידור הספרתיות לפי המוקדם מבין אלה:

(1) ביום ט"ז בתמוז התשפ"ו (1 ביולי 2026);

(2) במועד שהודיע עליו השר ברשומות לאחר שמצא כי מתקיימת הפצת שידורים סדירה, תקינה ובהקף משמעותי באמצעות יישומון לפי סעיף 6א;";

הוספת סעיפים 6א 9. אחרי סעיף 6 לחוק העיקרי יבוא:

ו-66

הפצת שידורים 6א. (א) הגורם המפעיל יפיץ שידורים באמצעות באמצעות יישומון יישומון לאספקת תכנים;

(ב) הצפייה בשידורים ביישומון תהיה פתוחה לכלל הציבור בישראל, ללא תמורה, ותאפשר צפייה באמצעות כל מכשיר או התקן נפוץ ומקובל לצפייה בשידורים באמצעות יישומונים;

(ג) ביישומון יופצו התכנים בהתאם לאמור בסעיפי 6(א) ו-7;

(ד) גורם המנוי בסעיף קטן (ג) לא יתקשר בהסכם שעניינו זכות לאספקה בישראל אלא בכפוף להתרת השימוש בתוכן צפייה ושמיעה שלפי זכות זו ביישומון;

(ה) הגורם המפעיל יפיץ את תכני הצפייה ושמע ביישומון בזמן אמיתי וכן לצפייה לפי דרישה אם ביקש זאת גורם המנוי בסעיף קטן (ג) כך שאופן ההפצה, איכות ההפצה ואפשרויות הבחירה של כל רכיבי ההפצה יהיו שוויוניים בין מי שתכניו מופצים באמצעות היישומון;

(ו) הגורם המפעיל רשאי להתנות את הפצת תכני הצפייה ושמע בקבלת אישורים, רישיונות והסכמות לעניין השימוש בזכויות היוצרים והמבצעים בשידורים מידי הגורם ששידוריו מופצים לפי סעיף זה;

(ז) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מזכות של בעלי זכויות היוצרים והמבצעים בשידורים כאמור לפי כל דין;

(ח) הגורם המפעיל ינקוט אמצעים טכנולוגיים נאותים ומתקדמים המקובלים בהסכמים המסדירים שימוש בזכויות יוצרים, מבצעים ומשדרים ברשת האינטרנט, למניעת ההפצה של תכני צפיה ושמע ביישומון והגישה אליהם מחוץ לישראל; לעניין זה יראו את הגורם המפעיל כמי שנקט באמצעים טכנולוגיים נאותים ומתקדמים אם נקט באמצעים טכנולוגיים שנקבעו בהסכמה בינו לבין הגוף שתכניו מופצים, או שנקבעו ברישיון שבעלי זכויות היוצרים והמבצעים נתנו לו;

(ט) הגורם המפעיל ינקוט אמצעים טכנולוגיים נאותים ומתקדמים המקובלים בהסכמים המסדירים שימוש בזכויות יוצרים, מבצעים ומשדרים ברשת האינטרנט, למניעת משיכת השידורים, הטמעתם באתר אינטרנט או שימוש אחר בהם בידי גורמים אחרים; לעניין זה יראו את הגורם המפעיל כמי שנקט באמצעים טכנולוגיים נאותים ומתקדמים אם נקט באמצעים טכנולוגיים שנקבעו בהסכמה בינו לבין הגוף המשדר, או שנקבעו ברישיון שבעלי זכויות היוצרים והמבצעים נתנו לו.

תיקון סעיף 7 .10 בסעיף 7 לחוק העיקרי, סעיף קטן (ב1) – בטל;

הוספת סעיף 7ב .11 אחרי סעיף 7א יבוא:

”הפסקת הפצת .ב7 הגורם המפעיל יהיה רשאי להפיץ שידורים באמצעות מרבב אחד להפצת שידורים באמצעות אחד המרבבים תחנות שידור ספרתיות החל במועד בו הודיע השר ברשומות כי החלה הפצת השידורים באמצעות יישומון;”

תיקון סעיף 8 .12 בסעיף 8, אחרי ”בסעיפים 6” יבוא ”, 6א”.

החלפת סעיף 9 .13 במקום סעיף 9 יבוא:

”תשלום דמי הפצה 9. (א) מבלי לגרוע מהאמור בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג)

הגורם המפעיל לא יגבה דמי הפצה בעד הפצת תכנים בזמן אמיתי ובסמוך לזמן אמיתי בטכנולוגיית חדות רגילה ואולם רשאי הוא לגבות דמי הפצה בסכום שיקבע השר בהסכמת שר האוצר -

(1) בעד הפצת תכנים בטכנולוגיית חדות גבוהה או טכנולוגיה אחרת וכן בעד הפצת תכנים לצפייה לפי דרישה – סכום כאמור ייקבע בהתאם לעלות הנוספת להפצה בשל הפצת תכנים בטכנולוגיה הנוגעת לעניין;

(2) בעד עלות ההפצה בטכנולוגיית חדות רגילה באמצעות יישומון, אם עלות זו עולה על 15 מיליון שקלים חדשים בשנה – סכום כאמור ייקבע בהתאם לחלקם היחסי בתעבורת המידע של מי שתכניהם מופצים לפי חוק זה.

(ב) בסעיף זה עלות ההפצה – כלל התשלומים והעלויות הכרוכים בהפעלתו, בתפעולו ובתחזוקתו של תחנות השידור הספרתיות ואמצעי הפצת התכנים, וכל תשלום שוטף אחר בשל הפצת שידורים כאמור;”

(ג) לעניין סעיף קטן (א) – הפצה בסמוך לזמן אמיתי, הפצה של תכנים בתוך שעתיים ממועד השידור של התוכן כפי שהתרחשה בזמן אמיתי;

14. פרק ד'1 לחוק – בטל; ביטול פרק ד'1

15. פרק ד'3 לחוק – בטל; ביטול פרק ד'3

16. פרק ד'4 לחוק – בטל; ביטול פרק ד'4

17. (א) בסעיף 9(א) לחוק, בפיסקה (2), בשנת 2026 במקום ”15 מיליון שקלים חדשים” יבוא ”10 מיליון שקלים חדשים”; הוראת שעה

(ב) עד הפסקת הפעלת תחנות השידור הספרתיות ישלמו הכנסת בעד שידורי ערוץ הכנסת ואוצר המדינה – את דמי ההפצה ששילמו בהתאם לסעיף 6 ערב תחילתו של תיקון _____

הוראת מעבר 18. (א) הגורם המפעיל ערב חוק זה והגורם המפעיל כאמור בחוק (להלן – הגורם המפעיל החדש) זה יתאמו את אופן ומועד העברת הנכסים, החובות וההתחייבויות ורשאים הם להסכים כי חובות והתחייבויות מסוימות יוסיפו לחול על הגורם המפעיל ערב חוק זה, וזאת מבלי לגרוע מחובות שחלות מכוח חוק זה על הגורם המפעיל החדש.

(ב) בתקופה שעד ליום ט"ז בתמוז התשפ"ו (1 ביולי 2026) ייקרא סעיף 6א בנוסחו המוצע בסעיף 9 לחוק זה כאילו אחרי סעיף קטן (י) בא :

"(יא) הגורם המפעיל יסייע לציבור במימון רכישת מזרימי תכנים על פי מבחנים שוויוניים שיקבע הגורם המפעיל באישור השר בהיקף כספי שלא יעלה על שלושה מיליון שקלים חדשים בשנה."

תיקון חוק השידור 19. בחוק השידור הציבורי, בסעיף 7, אחרי סעיף קטן (א) יבוא :

הציבורי

"(1א) תאגיד השידור הישראלי יהיה רשאי להפעיל יישומון ואמצעי שידור והפצת תכני צפייה ושמע אחרים עבור אחרים, בכפוף להוראות כל דין."

תחילה 20. (א) תחילתו של חוק זה, בכפוף להוראות סעיפים קטנים (ב) ו-(ג), 45 ימים מיום פירסומו ;

(ב) תחילתו של סעיף 13 ביום כ"ב בתשרי התשפ"ד (6 באוקטובר 2023) ;

(ג) תחילתו של סעיף 9(א)(2) בנוסחו המוצע בסעיף 13 ביום ט"ז בתמוז התשפ"ו (1 ביולי 2026)

ד ב ר י ה ס ב ר

כללי מערך עידן פלוס הוא מערך שידור ערוצי טלוויזיה ורדיו דיגיטלי קרקעי (DTT) בישראל. קליטת השידורים המופצים על גבי המערך מצריכה אנטנה וממיר דיגיטלי, או מקלט טלוויזיה המותאם לשיטת השידור הדיגיטלית. הפעלת המערך נעשית כיום על ידי הרשות השנייה לטלוויזיה ולרדיו והשידורים מופצים באמצעות מספר משדרים שפרוסים במספר אתרים ונקלטים בחינם ברחבי מדינת ישראל. מערך עידן פלוס הקיים הוא מערך מיושן, יקר ומוגבל ביכולת הנשיאה שלו. על כן, מוצע להעביר את אספקת התכנים שמופצים כיום באמצעות המערך ליישומון שעלות ההפעלה שלו זולה משמעותית, מעניק חווית צפייה איכותית יותר ובעל כושר נשיאה רב יותר. יצויין כי בשנת 2018 נערך מכרז לבחירת גורם

מפעיל פרטי למערך ("הפרטה של המערך") ואולם במכרז זה לא התקבלו הצעות ולא נבחר גורם מפעיל פרטי. משעה שכך, בחירת גורם מפעיל פרטי אינה עומדת על הפרק ובשים לב לכוונה להביא להחלפה של המערך ביישומון – מוצע לבטל את ההסדרים שנועדו להוביל להחלפת הגורם המפעיל הציבורי בגורם מפעיל פרטי.

בשל המומחיות שצבר תאגיד השידור הישראלי ובשל העובדה כי התאגיד הוא הגורם המממן המרכזי של מערך עידן פלוס, מוצע להעביר את הפעלת המערך לאחריותו (כלומר – הפיכתו ל"גורם המפעיל" כהגדרתו בחוק) וכן לתקן את חוק השידור הציבורי בהתאם.

לבסוף, מוצע לקבוע כי הפצת שידורים מכוח חוק הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות, התשע"ב-2012 (להלן – החוק), בין אם באמצעות תחנות שידור ספרתיות ובין אם באמצעות יישומון היא בגדר שירות שאינו כרוך בתשלום דמי הפצה בידי הגורמים המסחריים ששידוריהם מופצים.

הצעה זו מתבססת על עקרונות שהוצגו בהצעה להפצת תכנים באמצעות יישומון כפי שנכללה בפרק (י), סימן (ג) לתזכיר חוק התקשורת (שידורים), התשפ"ג-2023 שהופץ להערות הציבור ביום 24 ביולי 2023, וכן לתזכיר חוק הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות (תיקון מס' 6) (דמי הפצה בתקופת חרבות ברזל) (הוראת שעה), התשפ"ד-2023 שפורסם להערות הציבור ביום 21 בנובמבר 2023.

לסעיף 1

בסעיף ההגדרות מוצע לתקן את ההגדרות הבאות.

מוצע למחוק את ההגדרות "אמצעי שליטה", "בעל עניין", "גורם מפעיל פרטי", "החזקה", "הפקה מקומית", "הפקה מקומית קנויה", "משדר ערוץ נושאי" ו"נושא משרה" – מדובר בהגדרות שנועדו לשמש ביחס לגורם מפעיל פרטי, היינו להפעלה של המערך לאחר הפרטתו והן אינן רלוונטיות עוד משעה שהפרטת המערך אינה עומדת על הפרק.

בהמשך לשינוי המחייב הפצה של תכנים לא רק באמצעות תחנות שידור ספרתיות אלא גם באמצעות יישומון מוצע להתאים את תיאור התפקיד של הגורם המפעיל כך שיחלוש גם על הפעלת היישומון. להגדרה המוצעת "זכות לאספקה בישראל" – הגדרה זו משמשת לצורך זיהוי זכות היוצרים הכרוכה באספקת תכני צפייה-ושמע, בפרט בתחום הספורט כחלק מהחיוב להציע תכנים אלה לספקי תכנים אחרים. מוצע להגדיר את הזכות האמורה בתור זכות לביצוע הפעולות המפורטות בחוק זכות יוצרים (שידור, העמדה לרשות הציבור וכדומה) וזאת מכוח רישיון שניתן לפי חוק זכות יוצרים (להבדיל מהזכות המוקנית לבעלים הראשונים).

לסעיף 2

בסעיף 2 לחוק העיקרי המסדיר את פעילותו של הגורם המפעיל מוצע לקבוע במפורש כי תאגיד השידור הישראלי ישמש כגורם המפעיל וזאת חלף למצב הקיים שאינו מאפשר זאת וקובע הסדרים שונים של ניגוד עניינים הן לעניין גורם מפעיל פרטי (לאחר הפרטה אפשרית) והן לעניין גורם מפעיל שאינו פרטי.

לסעיפים 3-5 ו-10

לאור הקביעה כי תאגיד השידור הישראלי ישמש כגורם המפעיל מוצע לבטל את ההסדרים הנוגעים לגורם מפעיל פרטי הקבועים בסעיפים אלה משעה שחלופת "גורם מפעיל פרטי" בטלה.

לסעיף 6

מוצע להחליף את ההסדר הקיים לעניין מימון הפעלת תחנות השידור הספרתיות בהסדר שלפיו הגורם המפעיל נושא בעצמו בכל העלויות הכרוכות בהפעלת תחנות השידור (עלויות אלה לא יכללו את עלות ההקמה הראשונית של היישומון). בעד עלויות אלו, יורשה הגורם המפעיל לגבות דמי הפצה מגורמים מצומצמים יותר מאלה שהיה מורשה לגבות בעבר כמפורט בסעיף 13.

כמו כן מוצע כי הגורם המפעיל, כלומר תאגיד השידור הישראלי, ישא בעלות ההחלפה של הממירים לקליטת תכנים מזרימי תוכן (סטרימרים). על מנת לתחום את ההוצאה ביחס להחלפת ממירים מוצע לקבוע כי החלפה זו תוגבל בסכום כולל של 6 מיליון שקלים חדשים.

לסעיף 7

מוצע להוסיף לכותרת פרק ד' את המילים המבטאות כי פרק זה מסדיר גם הפצת תכנים באמצעות יישומון.

לסעיף 8

מוצע לתקן את הסדרי ההפצה של שידורים באמצעות תחנות השידור הספרתיות, כדלקמן: ראשית, מוצע לבטל את הסדר ההפצה של בעלי זיכיון לפי חוק הרשות השנייה – שאינם קיימים עוד (מחיקת פסקה 1) ושל משדר ערוץ נושאי שהוא ערוץ שנועד להיות מופעל על ידי גורם מפעיל פרטי (מחיקת פסקה 7) שבוטל.

שנית, מוצע להתאים בתיקון פסקה (4) לעניין תאגיד השידור הישראלי ובהחלפת פסקה (8) את הסדרי ההפצה של שידורים בטכנולוגיות שונות כך בהתאם להסדר טכנולוגיית ההפצה תהיה לפי בחירת הגורם המופץ וזאת בשונה מההסדרים הקיימים המחייבים הפצה בטכנולוגיות מתקדמות **בנוסף** להפצה בטכנולוגיה של חדות רגילה (Standard Definition – SD). עם זאת, בהתאם להסדרי התשלום המוצעים בסעיף 13, הפצה בטכנולוגיות מתקדמות תהיה כרוכה בתשלום דמי הפצה לעניין זה.

שלישית, מוצע לקבוע כי הפצה של שידורים באמצעות תחנות השידור הספרתיות תפקע לאחר המועד הצפוי להשלמת המעבר להפצת תכנים באמצעות יישומון והסתגלות של הציבור לכך. מוצע להעמיד תקופה זו לפי המוקדם שבין שני אלה – יום 1 ביולי 2026, היינו כשנתיים ממועד פרסום תזכיר זה, או מועד מוקדם יותר שבו השר מצא כי מתקיימת הפצת שידורים סדירה, תקינה ובהקף משמעותי באמצעות יישומון. מועד זה עשוי להיות מוקדם מה-1 ביולי 2026 ולגביו ייבחנו הן האספקטים ההנדסיים והתפעוליים של היישומון והן תפוצתו והקף השימוש בו ככאלו שמבטאים הסתגלות נאותה של הציבור.

לעניין זה יצויין כי בימים אלה מגובשת במשרד התקשורת טיוטת חוק התקשורת (שידורים), התשפ"ד-2024 שהופצה במקור כתזכיר ביום 24 ביולי 2023 ("חוק השידורים החדש"). נוסח טיוטת חוק השידורים החדש הסופי עשוי לגרור שינויים בסיווג הגופים הזכאים להיות מופצים באמצעות היישומון וזאת לאור השינויים המשמעותיים שצפויים לחול באסדרת תחום השידורים והפצת תכני הצפייה-ושמע, על כן, הנוסח המוצע אינו מחיל שינוי בסיווג הגופים ששידוריהם יועברו באמצעות מערך ההפצה.

לסעיף 9

מוצע לקבוע בסעיף 6א המוצע, הסדר לעניין הפצת התכנים באמצעות יישומון, בהמשך להסדר דומה שהוצע בתזכיר חוק השידורים החדש (סעיפים 75-72 לתזכיר חוק השידורים). בתוך כך מוצע לקבוע את ההסדרים הבאים:

לס"ק (א) – מוצע כי היישומון יופעל על ידי הגורם המפעיל, כלומר על ידי תאגיד השידור הישראלי.

לס"ק (ב) – מוצע לקבוע כי היישומון, כאמצעי ההפצה השוטף המחליף את מערך עידן פלוס, יהיה פתוח לשימוש חופשי אצל הציבור בישראל. חובה זו תחול ביחס למכשירים (טלויזיות, מחשבים, טלפונים ניידים, מזרימי תוכן) שהם נפוצים ומקובלים שכן החובה להפצת השידורים משתרעת על הבטים תפעוליים שונים שלעתים דורשים התאמה לסוגי מכשירים מרובים.

לס"ק (ג) התכנים שיופצו ביישומון יהיו התכנים המופצים באמצעות מערך עידן פלוס (לפי סעיף 6א) לחוק העיקרי בנוסחו המוצע). לעניין זה יחולו גם ההסדרים המוצעים לגבי הפצת בטכנולוגיית חדות רגילה וחדות גבוהה ובכפוף לאמור בסעיף קטן (ו) המוצע.

לסעיפים קטנים (ד), ו-ו (ז) עד (י) המוצעים – מוצע להסדיר מספר סוגיות הנוגעות לזכויות הקניין הרוחני, בפרט לאור החשש מפני פגיעה בזכויות אלה כאשר מדובר בהפצת תכנים מקוונת על גבי רשת האינטרנט. מוצע לקבוע בס"ק (ד) כי התקשרויות צופות פני עתיד של גורמים שתכניהם מופצים ביישומון יסדירו מראש את התרת השימוש ביישומון. בהמשך לכך מוצע לקבוע בסעיף קטן (ז) כי הגורם המפעיל יורשה להתנות את ההפצה בקבלת האישורים וההסכמות לעניין השימוש בזכויות היוצרים וזאת במסגרת הסדרת סוגית האחרייות להבטים אלה שבינו לבין הגורמים המופצים. הגורם המפעיל יחוייב, עם זאת, במסגרת סעיפים (ט) ו-ו (י) לנקוט באמצעים טכנולוגיים הן ביחס למניעת גישה מחוץ לישראל (Geo-restriction) והן ביחס למשיכת התכנים לשימוש בלתי מורשה בדרכים אחרות. הסטנדרט לעניין אמצעים אלה יהיה הסטנדרט המקובל בהסכמים מסוג זה ואם הושגה הסכמה עם הגורם המופץ – בהתאם להסכמה.

לסעיפים קטנים (ה) ו-ו (ו) מוצע לקבוע סטנדרט כללי להפצת התכנים – ראשית כך שיהיה שוויוני ובזמן אמיתי (סעיף קטן (ו)), שנית לעניין איכות ההפצה כטכנולוגיית חדות רגילה (SD), טכנולוגיית חדות גבוהה (HD) או טכנולוגיה אחרת (כדוגמת – 4K) אם יקבע זאת השר בתקנות.

לסעיף 11

מחולל עלות משמעותי בתחנות השידור הספרתיות של מערך עידן פלוס הקיים הוא הפעלת המרבבים. הפעלה זו כרוכה בעלויות תפעול שונות ובתשלום אגרות לפי פקודת הטגלרף האלחוטי [נוסח חדש], התשל"ב-1972. מוצע לקבוע כי סגירה של מרבב אחד בידי הגורם המפעיל תוכל להתבצע לאחר התחלת הפעלה של יישומון (ועוד לפני סגירה מלאה של המערך). החל מתקופה זו יוכל הגורם המפעיל ל"רכז" את השידורים על גבי מרבב אחד ובכך להפחית את עלויות ההפעלה של המערך עוד לפני סגירתו הסופית.

לסעיף 12

בהתאם לסעיף 8 לחוק בנוסחו הקיים הפסקת הפצה של שידורים מצריכה התקנת תקנות המסדירות זאת, שיהיו באישור ועדת הכלכלה של הכנסת. מוצע לקבוע כי גם הפסקת ההפצה של תכנים ביישומון (מכוח סעיף 6א המוצע) תהיה כפופה לתקנות כאמור.

לסעיף 13

מוצע לבטל את הסדר תשלום דמי ההפצה שבסעיף 9 (לאחר הפסקת השימוש במערך ההפצה בשגרה). את ההסדר הזה מוצע להחליף בהסדר לתשלום דמי הפצה בעד הפצת תכנים במערך הקיים וביישומון. לפי ההסדר המוצע – הגורם המפעיל יורשה לגבות דמי הפצה בעבור אחד מאלה בלבד:

א. הפצה בטכנולוגיית חדות גבוהה או טכנולוגיה אחרת – המבטאת שירות ברמה טובה מהמקובל.

ב. הפצה של תכנים לפי דרישה (היינו שלא בזמן אמיתי או בסמוך לזמן אמיתי) – המהווה שירות נוסף עבור הצופה. לצידו שידורים בזמן אמיתי וכן שידור בסמוך לזמן אמיתי (catch up) המאפשר התחלה מאוחרת של צפיה במשרד אך בסמוך למועד שידור המקורי) לא יהיו חייבים בתשלום דמי הפצה. לעניין זה מוצע לאפיין בסעיף קטן (ג) את פרק הזמן "בסמוך לזמן אמיתי" כעומד על שעתיים ממועד השידור המקורי המגלם פרק זמן קצר שבו ניתן לשוב ולצפות בתוכן ששידורו החל קודם לכן.

ג. הפצת תכנים החורגת מתקרה מרבית של עלות בה נושא הגורם המפעיל, תאגיד השידור הישראלי, של 15 מיליון שקלים חדשים לשם הפצה באמצעות היישומון – חריגה מתקרה זו תאפשר חיוב בתשלום בהתאם להיקף התעבורה של כל תוכן. בהתאם להוראת שעה מוצעת, בשנת 2026 יעמוד סכום התקרה על 10 מיליון שקלים חדשים ובהתאם להוראת התחילה המוצעת – התקרה בגובה 15 מיליון שקלים חדשים תהיה בתוקף החל משנת 2027 ואילך.

לסעיפים 14 עד 16

מוצע לבטל את הפרקים שעניינם הוראות פיקוח ואכיפה שיופעלו ביחס לגורם מפעיל פרטי וזאת בהמשך לביטול אפשרות ההפעלה של המערך באמצעות גורם מפעיל פרטי.

לסעיף 17

מוצע לקבוע שתי הוראות שעה לעניין ההסדרים הכספיים למימון התאגיד. ראשית, לקבוע כי בשנת 2026, תעמוד תקרת ההוצאה שמעליה יחול חיוב על המשדרים באמצעות היישומון על 10 מיליון שקלים חדשים ולא 15 מיליון שקלים חדשים וזאת בשל ההוצאה הנוספת של הגורם המפעיל לטובת חתנות השידור הספרתיות. שנית מוצע לקבוע כי בתקופה זו יוסיפו הגורמים הציבוריים, הכנסת ואוצר המדינה, לשלם את דמי ההפצה בהקף ששילמו ערב תחילתו של התיקון.

לסעיף 18

לסעיף קטן (א) – הסדר ההעברה של הפעלת המערך מהגורם המפעיל הקיים, הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, אל הגורם המפעיל החדש, תאגיד השידור הישראלי תעשה בהסכם ביניהם. הסכם כאמור יחתם בשים לב להסדר הקבוע בסעיפים 21 ו-22 לחוק הפצת שידורים בנוסחו הקיים.

לסעיף קטן (ב) – מעבר להפצת השידורים באמצעות יישומון כרוך בשינוי באמצעי הקליטה של הצופה. על מנת להקל על הצופים להסתגל לאמצעי ההפצה החדש, מוצא לחייב את הגורם המפעיל לסייע במימון מזרימי תכנים (הפועלים על בסיס יישומנים) בהיקף של 3 מיליון שקלים חדשים בכל אחת משתי שנות ההפעלה הראשונות של היישומון. התמיכה תעשה על בסיס מבחנים שווייניים שיגבש הגורם המפעיל ויאשר השר.

לסעיף 19

מוצע לתקן במקביל את חוק השידור הציבורי ולקבוע בין תפקידיו של תאגיד השידור הישראלי שישמש כגורם המפעיל, גם את ההפעלה של מערך עידן פלוס והפעלה של יישומון להפצת שידורים של אחרים.

לסעיף 20

מוצע לקבוע הסדרי תחילה מדורגים להוראות החוק כדלקמן:
ראשית, ככלל המוצע לקבוע כי תחילתו של החוק תהיה בתוך 45 ימים ממועד פרסומו וזאת מכיוון

שליישומם של הדברים הכרוכים בו נדרש פרק זמן קצר לשם התארגנות של הגורמים השונים.

שנית, לאחר אירועי ה-7 באוקטובר 2023 ובעקבות פניה של שר התקשורת לרשות השניה בבקשה לאפשר הפצה במערך עידן פלוס של גופי שידורים נוספים בכפוף למציאת פתרון לסוגיית התשלומים של אותם גופים בהמשך, החלה הפצה של בעלי רישיונות לשידורי טלוויזיה ובעלי זיכיונות לשידורי רדיו ששידוריהם לא הופצו במועד זה. מבוקש להסדיר מחדש את סוגיית התשלום בעד הפצה של שידורים החל מראשית תקופה ועד סגירת תחנות השידור הספרתיות זו כך שכל בעלי הרישיונות והזיכיונות האמורים שהם גופים פרטיים לא ישלמו דמי הפצה בגין הפצת שידוריהם בתקופה זו. התשלום בעד הפצת השידורים בתקופה זו יהיה על גופים ציבוריים בלבד – תאגיד השידור הישראלי, הכנסת בעד ערוץ הכנסת ואוצר המדינה כאשר שני האחרונים יוסיפו לשאת בתשלומים באותם סכומים ששילמו ערב תיקון החוק. אוצר המדינה יישא בתשלומים בעד השידורים של גלי צה"ל, שירות ההתגוננות האזרחית (סעיף 9(א)(1)(ב) הקיים) והקיבולת הפנויה (סעיפים 9(א)(3) ו-9(ב)(4) הקיימים) וכן את חלקו בתשלומים ששילמו בעלי רישיונות לשידורי טלוויזיה (סעיף 9(ז)(2) הקיים).

שלישית, מוצע לקבוע כי תוקפו של ההסדר לעניין תקרת ההוצאה בגין היישומון יחל במקביל למועד האחרון להפעלת היישומון – 1 ביולי 2026.